

عنوان مقاله:

تاثیر تعدادی از اندرزه‌های کلیله و دمنه بر برخی از رخداد‌های سیاسی و اجتماعی عصر نخست عباسی (132- 232 ه.ق)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه تمدن ایرانی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عبدالرفیع رحیمی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین

پوریا اسمعیلی - دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

کلیله و دمنه کتابی است که در عصر نخست خلافت عباسیان (132 – 232 ه.ق) و در زمان پیدایش نهضت ترجمه، توسط ابن مقفع از پهلوی به عربی ترجمه شد. در این کتاب اندرزه‌های اخلاقی عصر باستان در قالب تمثیل و از زبان حیوانات بیان شده است. بدین ترتیب ترجمه این اثر یکی از بارزترین مظاهر تبادل فرهنگی بین ایرانیان و اعراب در عصر طلایی تمدن اسلامی شد. ابن مقفع نیز سعی داشت تا با نقل این حکایات عباسیان را پند دهد و به نوعی آنان را به عبرت آموزی تشویق و ترغیب نماید زیرا برخی از داستانهای این اثر ارزشمند شبیه تعدادی از حوادث سیاسی و اجتماعی آن روزگار بود، بنابراین از این حیث جالب توجه است. مقاله حاضر با استفاده از روش پژوهش تاریخی مبتنی بر توصیف و تحلیل و نیز با استناد به منابع معتبر، ابعاد و زوایای این موضوع را بررسی می نماید. یافته های اصلی پژوهش نشان می دهد که، اندرزه‌های تعلیمی و اخلاقی کلیله و دمنه به نوعی با فضای جامعه عصر عباسی مرتبط بود به طوریکه می توان نمونه هایی از آن را مانند برخورد خلفا با وزرا یا حاکمان با مردم و دیگر عناصر جامعه مشاهده نمود.

کلمات کلیدی:

خلافت عباسیان، نهضت ترجمه، ابن مقفع، کلیله و دمنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/942858>

